

ZASADY DLA AUTORÓW

Wydawnictwo Naukowe UPJPII, chcąc nadać wydawanym publikacjom wysoki edytorski poziom odpowiadający pracom naukowym, opracowało zbiór zasad redakcyjno-korektorskich, w oparciu o które przygotowywane są wszystkie publikacje. Przyjęte zasady wynikają z korelacji aktualnie obowiązujących norm edytorskich z korektorskimi doświadczeniami w pracy nad publikacjami z dziedzin, w których kształci UPJPII.

Praca nad tekstem obejmuje nie tylko korektę błędów interpunkcyjnych, ortograficznych, stylistycznych czy logicznych, ale i opracowanie edytorsko-typograficzne (tj. liczne ujednoczenia, m.in. w obrębie przypisów bibliograficznych i bibliografii, wyróżnienia w tekście), dzięki któremu publikacje zyskują znormalizowaną i uporządkowaną formę.

W toku pracy korektor uwidacznia tylko te zmiany, w które autor powinien mieć wgląd ze względów merytorycznych. Autor publikujący w WN UPJPII zobowiązany jest do zaakceptowania przyjętych w WN UPJPII zasad redakcyjno-edytorskich, a ewentualne odstępstwa – w uzasadnionych przypadkach – mogą być uwzględnione tylko w porozumieniu z Dyrektorem WN UPJPII, i to wyłącznie przed rozpoczęciem korekty przez pracownika WN UPJPII.

I Zasady dotyczące tekstu głównego w języku polskim

1. Numer przypisu (cyfry arabskie) w tekście polskim umieszczamy przed znakiem interpunkcyjnym kończącym zdanie lub jego część, np.

Do sekt tych zalicza się paulicjan¹, jak również niektóre grupy monofizytów².

2. Jako cudzysłów wewnętrzny stosujemy cudzysłów francuski:

„Bóg napisał wspaniałą księgę, «której literami są liczne stworzenia obecne we wszechświecie»”.

3. Do zapisu wyrażeń greckich lub hebrajskich oraz transliteracji używamy standardu UNICODE, czyli znaków tej samej czcionki, której używamy do tekstu łacińskiego, np. Times New Roman. Ponadto oprócz wersji elektronicznej tekstu autorzy dostarczają wydruk (lub plik zamknięty) ze sprawdzonymi wyrażeniami obcojęzycznymi.

4. Przywołując nazwisko, za pierwszym razem podajemy je z pełnym imieniem, w kolejnych wystąpieniach imię można pominąć (nie stosujemy zapisu inicjał imienia plus nazwisko).

5. Cytaty zarówno polskie, jak i obcojęzyczne (także łacińskie) należy pisać czcionką prostą (antykwa) i ujmować w cudzysłów.

6. Sposób zapisu cytatów biblijnych: numer księgi – spacja – skrót tytułu księgi – spacja – nr rozdziału – przecinek – spacja – nr wersetu (wersetów) (oddzielone półpauzą, bez spacji):

1 Tes 3, 6-7

Uwaga: w przypadku wskazania dwóch różnych wersów w tym samym rozdziale wpisujemy kropkę ze spacją:

1 Kor 4, 17. 21, 1 Kor 4, 17a. b. 20. Między numerami rozdziałów półpauza ze spacjami, np. Rdz 1 – 2; Rdz 1, 2 – 2, 4.

7. W afiliacjach podajemy tylko pełną nazwę uczelni lub miasto, nie stosujemy skrótów (UPJPII) ani nie podajemy jednostek, wydziałów itp. (np. Wydział Teologiczny)

II Zasady dotyczące tekstów w językach obcych

W artykułach obcojęzycznych publikowanych w całości stosujemy typografię i zasady zapisu (np. sigłów biblijnych, cudzysłówów) zgodne z tekstem oryginalnym.

1. Numer przypisu – w tekstach w językach angielskim i niemieckim najpierw pojawia się znak interpunkcyjny, potem numer przypisu:

He alone saves us from all the pettiness, from terrors and contradictions, typical of a being that only revolves around itself and tells us that our every action refers to something infinitely higher than what is human.¹

Sie berücksichtigt sowohl die Selbstwahrnehmung von Jugendlichen als auch gesellschaftliche Aspekte.²

2. Cudzysłowy

– angielskie: “book”

– niemieckie „das Buch“

– francuskie: « livre » (Uwaga: w j. francuskim „podwójne” znaki interpunkcyjne – cudzysłów, średnik, dwukropek, pytajnik, wykrzyknik – są poprzedzone spacją).

Jako cudzysłowy wewnętrzne w językach obcych stosujemy ‘abc’, np.:

Today’s educational projects lack an ideal that would provide a point of reference for students and yet “life exists” for a purpose, which makes it worthy of living.³

3. Elementy stałe opisu bibliograficznego podajemy W JĘZYKU ORYGINAŁU – za kartą tytułową. Tylko elementy zmienne, tj. skróty w:/in:/dans;, a także s. /p./ S. pozostają w tym języku, w którym napisano artykuł (zob. Pkt III, 6).

III Zasady dotyczące przypisów bibliograficznych

1. Tytuły książek i artykułów – zapis kursywą. Tytuły czasopism – zapis w cudzysłowie.
2. Należy podawać numery DOI (o ile zostały nadane) przytaczanych publikacji.
3. Serie wydawnicze: tytułu serii nie traktujemy jak tytułu dzieła zbiorowego. Nazwy serii wydawniczych zapisujemy antykwą, wszystko (oprócz spójników) dużymi literami i umieszczamy w nawiasie po miejscu i roku wydania lub po numerze strony. Numer serii podajemy po nazwie i przecinku, np.

J. Tebień, *Taka milcząca wzajemność. „Pieśń o Bogu ukrytym” Karola Wojtyły w świetle doktryny św. Jana od Krzyża*, Kraków 2011, s. 4 (Studia nad Myślą Jana Pawła II, 10).

B. Krasnowolski, *Krakowski ośrodek religijny od X do XX wieku*, w: *Małopolska*, z. 1: *Kraków*, red. Z. Noga, Kraków 2007, s. 86–91 (Atlas Historyczny Miast Polskich, 5).

Boethius, *De persona at duabus naturis*, in: *Manlii Severini Boetii Opera omnia*, tomus posterior, accurante J.-P. Migne, Parisiis 1847, c. 1, col. 1341 (Patrologiae Cursus Completus. Series Latina [dalej: PL], 64).

4. Ze względu na współczynnik cytowań nie stosujemy zapisu „tenże, tamże” (ani ich obcojęzycznych odpowiedników). Podajemy: I. Nazwisko, Tytuł (a w kolejnych przywołaniach tytuł skrócony i skrót dz. cyt.).

5. W przypadku gdy tekstu danego autora nie cytujemy, lecz jedynie streszczamy, parafrazujemy lub do niego odsyłamy w celu znalezienia szerszej informacji, przypis poprzedzamy odpowiednio skrótem: por. albo zob.

6. Nie zapisujemy nazwisk autorów w przypisach wersalikami ani kapitalikami, ani ich nie spacjujemy.

7. Strony internetowe: podajemy autora, tytuł utworu, adres internetowy oraz w nawiasie datę korzystania ze strony.

Z. Kletowski, *O świątyniach Kioto*, www.int.pan.wroc.pl/gm/wystawajaponia/wystawa/gaweda13.htm (1.12.2004).

8. Elementy stałe opisu bibliograficznego podajemy W JĘZYKU ORYGINAŁU – za kartą tytułową. Tylko elementy zmienne, tj. skróty w:/in: oraz s. /p./ S. pozostają w tym języku, w którym napisano artykuł. Przykłady (zgodnie z kolorami):

- a. polskojęzyczna publikacja w obcojęzycznym artykule:

- G. Babiarz, *Pisma teologiczne Marcina Wadowity*, in: *Wadowice*, red. T. Graff, *Kraków* 2009, s. 91–102.
- K. Lohisse, *Przyszłość kultury z informatyzowanej*, in: *Antropologia słowa*, red. G. Godlewski, A. Mencwel, R. Sulima, *Warszawa* 2003, p. 657.

- F. Schulz von Thun, *Sztuka rozmawiania. Analiza zaburzeń*, t. 1, przekł. P. Wołyga, Kraków 2007, s. 132.

b. obcojęzyczna publikacja w polskojęzycznym artykule:

- *New Testament*, w: *Holy Bible*, ed. P. Johnson, transl. J. Newman, London 2001, s. 5.
- R. H. Stoddard, *Major Pilgrimage Places of the World*, w: *Pilgrimage in the Old and New World*, eds. S. M. Bhardwaj, G. Rinschede, A. Sievers, Berlin 1994, s. 18.
- E. J. Leed, *The Ancients and the Moderns. From Suffering to Freedom*, w: *Defining Travel. Diverse Visions*, ed. by S. L. Robertson, vol. 2, Jackson 2001, s. 7.
- Ökumenischer Arbeitskreis Evangelischer und Katholischer Theologen, *Lehrverurteilungen – Kirchentrennd? Materialien zur Lehre von den Sakramenten und vom Kirchelichen*, Hrsg. K. Lehmann, W. Pannenberg, Bd. 1, Freiburg–Göttingen 1986, s. 3.
- K. Harmon, *Celebrity culture*, „The Hedgehog Review” 7 (2005) no. 1, s. 54–122.

WZÓR ZAPISU PRZYPISÓW BIBLIOGRAFICZNYCH:

a. monografie:

- W. Kania, *Świadkowie tradycji*, Tarnów 1998, s. 32.
- J. Green, *Teologia*, tłum. J. Kowalski, Kraków 2003, s. 71–75.
- *Drogi zbawienia. Od Biblii do Soboru*, red. B. Przybylski, Poznań–Warszawa–Lublin 1970, s. 81.

b. artykuły w dziełach zbiorowych:

- J. Green, *Teologia*, w: *Teologia dziś*, red. J. Kowalski, Tarnów 2001, s. 64.
- L. Balter, *Problem reinterpretacji skutków grzechu pierworodnego w człowieku*, w: *Zło w świecie*, red. L. Balter i in., Poznań 1992, s. 291 (Kolekcja Communio, 7).

c. artykuły w czasopismach (w zależności od przyjmowanego w czasopiśmie sposobu numeracji):

- zapis: rocznik/tom (rok): J. Mieczkowski, *Geneza i historia „fermentum”*, „Ruch Biblijny i Liturgiczny” 63 (2010), s. 22.
- zapis: rocznik/tom (rok) numer (zeszyt): G. Polak, *Wizyta papieża Jana Pawła II w Polsce (aspekty ekumeniczne)*, SiDE 15 (1999) nr 2, s. 150–153.
- zapis: rok numer: M. L. Morgan, *Martin Buber, cooperation and evil*, „The Journal of the American Academy of Religion” 1990 no. 1, s. 99–109.

IV Zasady dotyczące bibliografii

1. Układ bibliografii powinien być alfabetyczny (szeregowanie słowo po słowie), o ile to możliwe bez podziału na kategorie. Informujemy, że w wersji czasopisma umieszczonej na

Platformie czasopism UPJP2 tytuły kategorii nie mogą być uwzględnione ze względu na systemowe ograniczenia Platformy; o ile w wersji drukowanej podział na kategorie będzie czytelny, o tyle w wersji online w miejscu kategorii znajdą się tylko puste wiersze.

2. W przypadku artykułów w dziełach zbiorowych czy czasopismach podajemy pełne zakresy stron (w odróżnieniu od przypisów, gdzie podaje się tylko te strony, do których się odwoływano).

3. Tytuły angielskie zapisujemy zgodnie z oryginałem, czyli dużymi literami *Pilgrimage in the Old and New World*.

W kwestiach dyskusyjnych ostateczna decyzja należy do Dyrektora Wydawnictwa.